

МОРИС СЕВ ИЗ „ДЕЛИ“

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

xviii

Един разказва случки стародавни
за бляскави владетелски дела,
а друг се кичи със победи славни,
създава трети сатира-стрела
или споделя с нас каква била
любимата му, сипе друг през рамо
шеги — твори веселие голямо.

А аз посрещам дневната заря
обзет от теб, като повтарям само
едно: благодаря, благодаря.

xxii

Като Хеката^[1] ме накара ти
сред сенките да скитам сто години;
като Диана в звездни висоти
въззе ме — там, отгдето озари ни;
владетелка на пъклени градини,
и облекчаваш, и разпалваш мъка.

Като Луната вля се в мен с поръка,
че беше, си и пак ще си Дели,
така че вече никаква разлъка,
дори и смърт не ще ни раздели.

clxi

Самотен съм, а друг сега е с нея,
с кошмари спя, а тя — в леглото бяло.
От ревност зла разкъсван аз беснея,
а той прегръща голото ѝ тяло.

Ех, никаквец, а има я изцяло
и тя търпи, и любовта погази
със недостойна връзка като тази,
скрепена от човеци, не от бог.

*Законе свят, защо ме тѣй намрази:
загдето тя греши, към мен си строг.*

СХСVI

*Не дърпаш струни с пръстите си бели,
а сякаш с ангелска хармония
създаваш прелестна симфония,
в която нежни звуци са се сплели
в същинско съвършенство без предели.*

*Щом вятър духа, пламък не гори
или пък лумва по-добре дори,
от полъха разпален; не така ли
звукът на твоя глас ме покори —
гаси ме в миг и сетне в миг ме пали.*

ССХХХII

*Поглъщат мислите ми с жаден бяс,
о нощ, дължимата от теб отмора;
броя на пръстите си час след час —
от вечерта до бялата Аврора.*

*Ала преди да радва много хора,
ще ме завари в мъка тѣй приятна,
че и след преумора многократна
духът ми, с вечната отплата в любовта
напразната надежда благодатна, —
до края на света би бдял в нощта.*

ССССХCI

*Художник може със боята
да предаде цвета на сняг,
но на снега студенината
да ни покаже няма как.*

*Сам бих се чувствувал глупак,
ако опитам с реч гореща
да изразя мощта ти веща,
която ме превърна в раб.*

*Духът отлично я усеща,
но да я изрази е слаб.*

CCCLXIV

*На сбогом как да се реша,
когато тъй целуваш ти, че
усещам своята душа
през устните ми да изтича.*

*Сълза в окото ми наднича —
да си отиваш трябва, знам.
Където и да идеш, там
ще е сърцето ми обаче,
затуй сега във изблик ням
единствено окото плаче.*

CCCSXXXIII

*Отдръпвам се понякога от нея,
но не от зли одумки застрашен,
а чувствата си за да овладее —
от близостта ѝ бивам заслепен,
изпитвам свян, когато тя е с мен,
не ѝ се радвам толкова тогава.*

*Че сетивото слабо си остава —
като сънуващ, който сили няма
и плаче, вместо да се наслаждава
на тъй напразна, прелестна измама.*

CCCSXXXIV

*Отдалечен от нея — в часовете,
когато разумът е призовал
спокойно паметта, която свети
тъй, както лъч светлинен би залял
предмета, в който с обич си се взрял,
изпитвам по-изтънчена наслада
от чара в добродетелта ѝ млада,
отколкото пред нейните очи;*

*и още нещо имам за награда —
тъй никой недостатък не личи.*

CCCCXLVI

*Потребно ми е малко за раздяла
с отпадналата жива моя плът;
това душата би го пожелала,
защото двете щом се разделят,
очаква към безсмъртието път
и смята не за дълго да умре.*

*И тъй, нима е по-добре
от друг живот да чакам аз изгода?
Денят помръкна, кой ли ще го спре,
а здрачът наш е утро в Антипода.*

---

[1] *Хеката*. — Като богиня на луната, Хеката била отъждествявана с Артемида — Диана. (За разлика от „тройната“ Хеката — триглава богиня на ада, отъждествявана с Персефона.) ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.